

Бога отца, въ синат му Іисуса Христа, и светаго Духа? Признаватъ ли отпущеніе-то на грѣхове-сль, и вячныятъ јеси-вотъ? и т. н. т.

Притова было присъединено послѣ четеніе-то на Сум-волатъ завѣра та. Послѣ ги карали да се вврчатъ отъ не-честивы-тѣ работы: което отъ четвърто столѣтие на самъ се вършело презъ нѣкакви обреды и молитвы. Предъ кръ-щеніе-то помазвати кръщелникать (който се кръщава) съ масло (Селей), за знакъ на тази борба съ-съ страсти-тѣ, която пред-стои на съки Христіанци. Следъ туй се четели молитви надъ вода-та, съ-съ която трѣбalo да кръстятъ, и би кръщавали въ име то на Отца, и сына, и светаго Духа. Понататъкъ ги обличали съ-съ бѣла дреха, забѣлегъ, какъ щажъ да живѣйтъ новъ животъ въ Христіанство то; а подыръ кръщеніе-то го помазвали съ-съ свете муро, па чело-то, па ушитъ, па ноз-дры-тѣ, па гжрды-тѣ, па рѫцѣ-тѣ и крака-та: кое-то было печатъ или знакъ, чи ще слѣзне на него благодать та на св. Духа, за която се сподобжалъ презъ кръщеніе-то. И тѣй отъ вѣзлаганье-то на него рѫце съ-съ молитва, което стрували сами-тѣ апостоли надъ кръстжны-тѣ, се отредило свещенно-то таинство на муропомазаніе-то. Поредъ свидѣтелство-то пакъ на тѣзи писатели отъ вторыятъ вѣкъ, то се употребявало ёще отъ второ-то столѣтие, и се утвърдило отъ Источната църква въ 385 година, на помѣстныятъ лаодикійски съборъ.

§. 22.

Обреди-тъ за кѣмъ свете Причастеніе, въ първа-та Христіанска църква.

Свето то Причастеніе на Христово-то тѣло и кръвь раздавали на народатъ подъ видъ на хлѣбъ и вино. Първи-тъ Христіане-го прiemале често. Редъ-атъ, споредъ който се съвршава това таинство, си останалъ и до сега се такъвъ, както си е нареденъ отъ Христъ; амъ сѫ му притурены само нѣкои благоговѣйни молитвы, които се находатъ въ литургіи тѣ, или служебници-тѣ, съчинени въ четвърто-то столѣтие